

इत्यादौ समावेशः । अत्रोच्यते—इह खलु रसानां विरोधिताया अविरोधितायाश्च त्रिधा व्यवस्था । कयोश्चिदालम्बनैक्येन, कयोश्चिदाश्रयैक्येन, कयोश्चिनैरन्तर्येणेति । तत्र वीरशृङ्गारयोरालम्बनैक्येन विरोधः । तथा हास्यरौद्रबीभत्सैः संभोगस्य । वीरकरुणरौद्रादिभिर्विप्रलम्भस्य । (आलम्बनैक्येन) आश्रयैक्येन च वीरभयानकयोः । नैरन्तर्यविभावैक्याभ्यां शान्तशृङ्गारयोः । त्रिधाप्यविरोधो वीरस्याद्भुतरौद्राभ्याम् । शृङ्गारस्याद्भुतेन भयानकस्य बीभत्सेनेति । तेनात्र वीरशृङ्गारयोर्भिन्नालम्बनत्वान्न विरोधः ।

एवं च वीरस्य नायकनिष्ठत्वेन भयानकस्य प्रतिनायकनिष्ठत्वेन निबन्धे भिन्नाश्रयत्वेन विरोधः । यश्च नागानन्दे प्रशमाश्रयस्यापि जीमूतवाहनस्य मलयवत्यनुरागो दर्शितः, तत्र ‘अहो गीतमहो वादित्रम्’ इत्यद्भुतस्यान्तरा निवेशनान्नैरन्तर्याभावान्न शान्तशृङ्गारयोर्विरोधः । एवमन्यदपि ज्ञेयम् । ‘पाण्डुक्षामं वदनं—’ इत्यादौ (१७२ पृ.) च पाण्डुतादीनामङ्गभावः करुणविप्रलम्भेऽपीति न विरोधः ।

अनुकारे च सर्वेषां दोषाणां नैव दोषता ॥ ३१ ॥

सर्वेषां दुःश्रवत्वप्रभृतीनाम् । यथा—

‘एष दुश्च्यवनं नौमीत्यादि जल्पति कश्चन ॥’

वीरस्य निराकाङ्क्षाकथव्यङ्ग्यतया प्रधानत्वम् ॥ स्मरणादावालम्बनाश्रयभेदनैरन्तर्याभावेऽपि विरोधिनोरेकस्मिन्समावेश इति सिद्धान्तमाह—इह खल्विति । आश्रयैक्येन नायकैक्येन । नैरन्तर्येण अव्यवधानेन ॥ विशिष्य दर्शयति—तत्रेति । वीरशृङ्गारयोर्बीरसंभोगयोः । तथा आलम्बनैक्येन संभोगस्येति विरोध इत्यन्वयः । एवमग्रेऽपि । आश्रयैक्येन चेति । चकारेण आलम्बनैक्येनेत्यस्य समुच्चयः । वीरस्याद्भुतरौद्राभ्यां सहाविरोध आलम्बनैक्येन आश्रयैक्येन नैरन्तर्येण च भवति । एवं शृङ्गारस्याद्भुतत्वेन । भयानकस्य बीभत्सेन तु नैरन्तर्यमात्रेणाविरोधो ज्ञेयः । वीरशृङ्गारयोरालम्बनभेदेनाविरोधं दर्शयति—तेनेति । उक्तनियमेनेत्यर्थः । अत्र ‘कपोले—’ इत्यत्र । भिन्नाश्रयत्वेनेति । उत्साहस्य प्रतिनायकविषयत्वेन नायकैक्येन निबन्धे भिन्नालम्बनत्वेनाविरोधो ज्ञेयः ॥ इदानीं विरुद्धरसीयविभावादिपरिग्रहस्यादोषत्वं दर्शयति—पाण्डुक्षाममित्यादि । तथा च विरुद्धरसीयासाधारणाङ्गपरिग्रह एव दोषो न तु साधारणाङ्गपरिग्रह इति भावः ॥ अनुकारे चेति ।

1. तत्रेत्यादि । तथा चोक्तं ध्वनिकृता—‘एकाश्रयत्वे निर्दोषो नैरन्तर्ये विरोधवान् । रसान्तरव्यवधिना रसो न्यस्यः सुमेधसा ॥’ इति ॥